

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 587/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] Česká republika, zastúpeného JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Nemocničná 7, Kráľovský Chlmec, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 8Cbsi/1/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu.

2. Sťažovateľ sa v tomto konaní na krajskom súde žalobou z roku 2000 domáhal určenia pravosti v konkurznom konaní popretej pohľadávky. Ústavný súd nálezmi z 26. apríla 2007, 30. septembra 2010 a 8. júna 2023 (II. ÚS 416/06, I. ÚS 158/2010 a I. ÚS 199/2023) vyslovil, že postupom krajského súdu v tomto konaní boli porušené ústavné práva sťažovateľa uvedené v tejto ústavnej sťažnosti. Krajský súd o žalobe sťažovateľa rozhodol rozsudkom z januára 2023, ktorý na jeho odvolanie zmenil najvyšší súd rozsudkom z februára 2024. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 6. apríla 2024 a sťažovateľovi ním bolo uložené nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 92 %. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré najvyšší súd odmietol uznesením z júna 2025. Ešte predtým krajský súd uznesením vyššieho súdneho úradníka z mája 2024 sťažovateľovi uložil nahradiť žalovanému trovy konania 169,04 eur. Proti tomuto uzneseniu podali obe strany sťažnosti, ktoré im krajský súd doručil na vyjadrenie.

3. Sťažovateľ zdôrazňuje celkovú dĺžku konania a to, že o trovách konania nie je právoplatne rozhodnuté, keďže až tri rozhodnutia krajského súdu ešte z rokov 2006, 2010 a 2011, ktorými bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, boli zrušené najvyšším súdom. Okrem toho uvádza, že krajský

súd v rozsudku z januára 2023 nerozhodol o náhrade trov skoršieho dovolacieho konania (2ObdoV/4/2017), hoci najvyšší súd v odôvodnení uznesenia z júna 2017 uviedol, že o nich rozhodne „odvolací“ súd. Sťažovateľ namietal, že krajský súd nerozhodol o jeho návrhu z apríla 2023 na doplnenie rozsudku z januára 2023 o výrok o náhrade trov skoršieho konania o dovolaní (2ObdoV/4/2017).

II.

4. V časti proti postupu krajského súdu v období pred 8. júna 2023 je ústavná sťažnosť podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, keďže sa týka porušenia ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v konaní o jeho žalobe, o čom už bolo rozhodnuté nálezmi ústavného súdu z 26. apríla 2007 (II. ÚS 416/06), 30. septembra 2010 (I. ÚS 158/2010) a 8. júna 2023 (I. ÚS 199/2023). Preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. V rozsahu proti postupu krajského súdu v období po 8. júni 2023 je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Z obdobia približne 28 mesiacov od posledného nálezu ústavného súdu sa vec sťažovateľa najprv od júna 2023 až do marca 2024 v súvislosti s jeho čiastočne úspešným odvolaním a následne od júla 2024 do júla 2025 v súvislosti s jeho odmietnutým dovolaním nachádzala približne 23 mesiacov na najvyššom súde. V období približne piatich mesiacov, počas ktorých sa spis vo veci sťažovateľa nachádzal na krajskom súde, krajský súd rozhodol uznesením o výške náhrady trov konania, stranám doručil sťažnosti proti tomuto uzneseniu a vykonal úkony spojené s predložením dovolania najvyššiemu súde. Pri takýchto okolnostiach namietaného konania nemožno dospieť k záveru, že by postupom krajského súdu po 8. júni 2023 došlo k porušeniu sťažovateľom opätovne namietaných ústavných práv. To platí osobitne v situácii, keď sa právna neistota sťažovateľa obmedzuje len na otázku výšky náhrady trov konania, o čom krajský súd mohol rozhodovať až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (6. apríla 2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu